

RESIDENTIAL INSTITUTE FOR EDUCATION AND LEARNING FOR POOR CHILDREN IN OLD COUNTRY (1939- 1940)

Diana Mihaela Păunoiu, Scientific Researcher III, PhD, "C.S. Nicolăescu-Plopșor" Scientific Research Institute, Craiova

Abstract: Authority regime of King Carol II, started in the night of February 10/11, 1938, imposed a fundamental restructuration with effects over Romanian traditional society. The initiative of royal resident of Olt County, Dinu Simian, to open an Institute of Education and Learning for poor children from oltenian rural areas was part of the carlist "royal project", defined, mainly, by social solidarity, the cult of Romanian Dynasty and the Country. Based on the studied documents from the archives, we propose to analyse and highlight the fact that this institute, besides the facilitation to education of the poor children from rural areas, also had the role to form the "tomorrow's citizens" of the country, faithful to the new regime and King Carol II.

Keywords: social solidarity, Royal residency of Olt County, youth's education, ruler elites, the cult of King Carol II.

Regimul autoritar al regelui Carol al II-lea, instituit în noaptea de 10 spre 11 februarie 1938, s-a tradus în practică printr-un amalgam de reforme și măsuri, menite să transforme în mod radical structurile socio-politice existente și să „redreseze moral națiunea”, afectată de criza interbelică, ale cărei efecte negative, în opinia susținătorilor regimului carlist, se resimțeau în toate domeniile de activitate socio-umană. Justificându-și acțiunile pe falimentul democrației românești tradiționale („vechiului regim”), regele Carol al II-lea și principalii promotori ai „noului regim” au demarat o complexă „operă de asistență socială și culturală”¹, menită, printre altele, să regenereze națiunea română în sensul proclamat de Constituția proclamată la 27 februarie 1938.

¹ Vezi, pentru o analiză detaliată a „politicilor sociale” instiuite de regimul carlist, Antonio Momoc, *Capcanele politice ale sociologiei interbelice. Școala gustiană între carlism și legionarism*, prefață de Zoltán Rostás, București, Editura Curtea Veche, 2012, *passim*.

Noua lege fundamentală, prin afirmarea solidarismului social în detrimentul principiului individualismului, transforma fiecare cetățean român într-un „funcționar social”², care datora totul patriei și regelui Carol al II-lea. Doctrinarii regimului propagau ideea că, pentru realizarea „idealului național”, a cărei esență era stipulată în articolul 4 din Constituția „Regele Carol al II-lea”³, era necesar „să se formeze mai întâi o mentalitate nouă, o spiritualitate unitară, o unitate de concepții în administrarea intereselor generale”⁴. În principiu, rezultatul final al „redresării morale a națiunii” trebuia să fie o nouă comunitate națională, fidelă Conducătorului său, regele Carol al II-lea, și ideologiei noului regim⁵.

În acest context, educația tinerilor și formarea „viitorilor cetățeni” ai țării a constituit un domeniu prioritar pentru susținătorii regimului de autoritate monarhică. Școala și Straja Țării, principalele instituții implicate în educarea tineretului, aveau ca obiectiv general impunerea unor noi modele comportamentale și formarea unei mentalități noi în rândul tinerilor, care, în opinia protagoniștilor carliști, trebuiau să asigure în viitor persistența regimului⁶.

Alături de (re)educarea populației și a tineretului, asistența socială a reprezentat un alt domeniu de interes în cadrul politicilor sociale carliste, existând convingerea că, prin acțiuni solidare, se puteau rezolva diferite fenomene sociale, care, în cazul în care s-ar fi agravat, erau în măsură să perturbe precarul echilibru social. Dimitrie Gusti, aprecia că, într-o țară în care asistența socială

² Paul Negulescu, *Principiile fundamentale ale Constituțiunii din 27 februarie 1938*, București, Atelierele Zanet Corlăteanu, 1938, p. 16.

³ Articolul 4 din Constituția de la 27 februarie 1938 stipula următoarele: „Toți românii, fără deosebire de religie etnică și credință religioasă, sunt datori: a socoti Patria drept cel mai de seamă temei al rostului lor în viață, a se jertfi pentru apărarea integrității, independenței și demnității ei; a contribui prin munca lor la înălțarea ei morală și propășirea economică; a îndeplini cu credință sarcinile obștești ce li se impun prin legi și a contribui de bună voie la împlinirea sarcinilor publice, fără de care ființa Statului nu poate viețui” (*Constituțiunea Regele Carol II. Promulgată prin Înalt Decret Regal Nr. 1045 din 27 Februarie 1938. Publicată în „Monitorul Oficial” Nr. 48 din 27 Februarie 1938*, Editată exclusiv de „Liga pentru Unitatea Culturală a tuturor Românilor”, f. l., 1938, p. 10).

⁴ Paul Negulescu, *op. cit.*, p. 59.

⁵ Pentru o analiză detaliată a mecanismelor prin care promotorii regimului carlist au conceput și încercat să implementeze „proiectul regal” privind „redresarea morală a națiunii”, având la bază ideea de autoritate, de disciplină și de solidaritate a comunităților socio-umane față de regele Carol al II-lea și regimul său, vezi Diana-Mihaela Păunoiu, *Rezidența Regală a Ținutului Olt (1938-1940)*, București, Editura Academiei Române, 2012, p. 35-51; Idem, *Sărbătoare și propagandă în timpul regelui Carol al II-lea*, București, Editura Academiei Române, 2013, *passim*.

⁶ S.J.A.N., Dolj, fond Rezidența Regală a Ținutului Olt, Serviciul Administrativ, dosar nr. 38/1938, f. 40; Paul Negulescu, *op. cit.*, p. 37-39; Diana-Mihaela Păunoiu (2013), *op. cit.*, p. 23-35.

era bine organizată, populația va avea sentimentul securității, „va fi conștientă că la nevoie este ajutată să-și soluționeze problemele și nu va fi lăsată la voia întâmplării”⁷.

Având în vedere faptul că regimul autoritar al regelui Carol al II-lea era dominat de „un misionarism monarhic doritor de pace internă și armonie socială”⁸, putem afirma că inițiativa rezidentului regal al Ținutului Olt, Dinu Simian, de a înființa un Institut de Educație și Învățământ pentru copiii săraci din mediul rural oltenesc se înscria atât în „proiectul regal” carlist de (re)educare a populației în spiritul „noului regim”, definit, în principal, prin solidarismul social, cultul Dinastiei Române și al patriei, cât și în spiritul politicilor sociale inițiate de protagoniștii carliști. Chiar rezidentul regal al Ținutului Olt, în adresa înaintată ministrului Educației Naționale, Petre Andrei, la 6 septembrie 1939, explica faptul că, printre motivele care l-au determinat să înființeze institutul Ținutului Olt, se regăsea dorința autorității locale de a fi „în spiritul ideii, lansată de actualul regim, de a proteja și căuta să îmbunătățească starea fizică a copilului”⁹.

În telegrama, trimisă președintelui Consiliului de Miniștri, Constantin Argetoianu, la 22 octombrie 1939, Dinu Simian completa argumentarea inițiativei sale considerând că prin aceasta „se realiza un prim punct din programul Frontului Renașterii Naționale”¹⁰, referindu-se la promovarea elitelor pe baza principiului meritocrației¹¹.

În revista „Vatra”, se aprecia că, prin înființarea unui Institut de Învățământ și Educație pentru copiii săraci din Ținutul Olt, atingând latura socială a promovării elitelor intelectuale, se încerca „să se dovedească în fapt necesitatea de a se scoate din straturile adânci ale poporului valorile reale”, care, prin ajutorul material acordat de stat, „ar putea constitui elita intelectuală și morală a țării”¹². Totodată, inițiativa rezidentului regal era catalogată ca o „experiență școlară din cele mai interesante”, care urma să-și dovedească în timp eficacitatea.

⁷ „Asistența Socială. Buletinul Asociației pentru Progresul Asistenței Sociale”, București, anul VII, nr. 2, 1938, p. 15.

⁸ Vlad Georgescu, *Istoria românilor. De la origini până în zilele noastre*, Ediția a IV-a și notă asupra ediției de Stelian Neagoe, București, Editura Humanitas, 1996, p. 228.

⁹ S.J.A.N., Dolj, fond Rezidența Regală a Ținutului Olt, Serviciul Administrativ, dosar nr. 116/1939, f. 3.

¹⁰ *Ibidem*, dosar nr. 77/1939, f. 10.

¹¹ S.J.A.N., Olt, fond Prefectura județului Olt, dosar nr. 9/1939, f. 51v.

¹² S.J.A.N., Dolj, fond Rezidența Regală a Ținutului Olt, Serviciul Administrativ, dosar nr. 4/1940, f. 17-18; Ilie Popescu-Teiușan, *Experiențe școlare în Oltenia în 1939*, în „Vatra. Foia Fundației Regale «Principele Carol» și a Ținutului Olt”, Craiova, anul V, nr. 26-29, decembrie 1939, p. 18-19.

Dând explicații Ministrului Educației Naționale, Petre Andrei, pentru nerespectarea procedurii privind înființarea internatelor școlare¹³, Dinu Simian își motiva decizia de înființare a institutului rezidențial prin faptul că fondurile destinate, cu alte ocazii, asistenței sociale a copiilor săraci „n-au ajuns niciodată a satisface scopul pentru care au fost atribuite”. Rezidentul regal afirma următoarele: „În căutarea soluțiunii care să rezolve această problemă, am găsit că este bine să înființăm un institut rezidențial de educație și învățământ al copiilor săraci din Ținut, în care, printr-o selecție riguroasă atât a mijloacelor materiale ale părinților, cât și a pregătirii școlare a copiilor, să găzduim un număr oarecare de absolvenți ai cursului primar din mediul rural, cărora punându-le la dispoziție adăpost, hrană, îmbrăcăminte, supraveghere din punct de vedere educativ și școlastic și posibilitatea de a urma, în condițiuni optime, cursurile liceelor teoretice sau practice de Stat din Craiova, *să-i formăm spre a-i transforma mai târziu în vrednici fii ai țării, cari cu vigoare, cu morală și mintea sănătoasă, să poată să regenereze mai târziu, cadrele celor care vor fi chemați să activeze în viața publică românească* (subl.n.)”¹⁴. Neînțelegerile dintre autoritatea centrală și cea locală au făcut ca inaugurarea noii instituții să fie amânată de la 24 septembrie, cum fusese programată inițial, la 22 octombrie 1939.

Institutul Rezidențial de Educație și Învățământ al copiilor săraci din Ținutului Olt a fost înființat, prin decizia rezidențială, începând cu data de 1 august 1939, sediul fiind amplasat în Craiova, pe strada Sfântul Mina, nr. 24. Pentru anul școlar 1939-1940, au fost admiși în institut un număr de 69 de elevi, dintre care 52 în localul propriu și 17 la internatul Liceului industrial „Regele Ferdinand I”, pentru aceștia din urmă bursele fiind suportate din bugetul rezidenței regale¹⁵.

Selecția elevilor care urmau să beneficieze de pe urma noii „experiențe școlare” a fost riguroasă. Pentru cele 50 de locuri inițiale, s-au înscris 650 de candidați, absolvenți ai învățământului primar, ale căror familii nu aveau posibilități financiare pentru a le susține continuarea studiilor. După verificarea situației financiare, o comisie formată din 6 medici, cei mai buni din Craiova, au evaluat sănătatea candidaților, una dintre cerințele care trebuiau îndeplinite fiind aceea că

¹³ Într-o adresă cu caracter secret, datând din 8 septembrie 1939, ministrul Educației Naționale îi atrăgea atenția rezidentului regal al Ținutului Olt că trebuie să respecte legile și normele generale privind politica școlară a guvernului: „Ca atare nu putem deveni simpli spectatori, anunțați prin telegrame, la unele planuri de activitate, care n-au fost supuse în prealabil aprobării noastre” (S.J.A.N., Dolj, fond Rezidența Regală a Ținutului Olt, Serviciul Administrativ, dosar nr. 48/1939, f. 102).

¹⁴ *Ibidem*, f. 104.

¹⁵ *Ibidem*, dosar nr. 116/1939, f. 5-6.

elevii trebuiau să fie „complet sănătoși”. În urma evaluării medicale au rămas doar 258 de copii. Ultima etapă a trierii a constat în verificarea cunoștințelor școlare, prin susținerea candidaților a unor probe scrise și orale, rămânând numai 78 de candidați, dintre care 8 nu au trecut testele menite să evalueze capacitatea intelectuală a candidaților. Începând cu data de 6 august, cei 70 de elevi au fost cazați pe cheltuiala Ținutului și, în funcție de aptitudinile fiecăruia, pregătiți de către cadre specializate în vederea completării cunoștințelor școlare¹⁶.

La examenele de admitere în învățământul secundar, elevii, selectați de către rezidența regală a Ținutului Olt pentru a beneficia de avantajele institutului nou înființat, au obținut rezultate foarte bune, fiind admiși, printre primii, la cele mai bune licee teoretice, practice și profesionale din Craiova: Colegiul Național „Carol I”, Colegiul Național „Frații Buzești”, Liceul Comercial „Gheorghe Chițu” și Liceul Industrial „Regele Ferdinand I”¹⁷.

Având în vedere cele expuse anterior, se poate afirma că selecția pentru admiterea elevilor provenind din familii de țărani sărace din cuprinsul Ținutului Olt a fost riguroasă, ținându-se cont de criteriul financiar, rezultatele obținute la examenele inițiate de către rezidența regală, precum și de sănătatea copiilor. Totodată, numărul mare (650) al cererilor înaintate rezidenței regale pentru admiterea în cadrul institutului Ținutului Olt, demonstrează că din cauza mijloacelor financiare insuficiente copiii din mediul rural se aflau adesea în imposibilitatea de a-și continua studiile.

Pe de altă parte, se poate afirma că, includerea criteriului „sănătății complete” a candidaților a determinat diminuarea efectelor acțiunii de ajutorare a copiilor săraci din mediul rural oltenesc cu rezultate excepționale la învățătură, deoarece acest criteriu a avut prioritate în defavoarea cunoștințelor școlare ale elevilor.

Definindu-și inițiativa, Dinu Simian, rezidentul regal al Ținutului Olt, aprecia următoarele: „Succint, acesta este Institutul Rezidențial de educație și învățământ: un adăpost de ocrotire și sprijin al copiilor săraci și înzestrați intelectualicește, în care vor fi pregătiți pentru a primi de la școlile de Stat lumina necesară pentru a-i transforma în adevărați oameni utili lor și societății”¹⁸.

Prima „experiență școlară” din țară, cum era denumită în epocă, a luat sfârșit la 15 iunie 1938, fiind un succes: toți elevii găzduiți în Institutul de Educație și Învățământ pentru copiii săraci din

¹⁶ *Ibidem*, f. 4-5.

¹⁷ *Ibidem*, dosar nr. 48/1939, f. 105; „Buletinul Oficial al Ținutului Olt”, Craiova, anul II, nr. 22, 1 noiembrie 1939, p. 12.

¹⁸ S.J.A.N., Dolj, fond Rezidența Regală a Ținutului Olt, Serviciul Administrativ, dosar nr. 116/1939, f. 6.

Ținutul Olt au promovat cursurile școlilor frecventate, 15 elevi obținând chiar rezultate excepționale, fiind premiați ai celor mai bune unități de învățământ din Craiova (8 la Liceul Comercial „Gheorghe Chițu”, 2 la Colegiul Național „Carol I”, 4 la Colegiul Național „Frații Buzești” și unu la Liceul Industrial „Regele Ferdinand I”)¹⁹.

Pentru anul școlar 1940 – 1941, au trecut probele pentru a fi admiși în internatul rezidențial 54 de elevi săraci din mediul rural, din 230 de elevi înscriși inițial. Vârsta maximă a elevilor trebuia să fie 12 ani și jumătate. În perioada 1 august – 1 septembrie 1940, elevii internatului, pe lângă asigurarea celor necesare vieții, erau pregătiți de mediatorii institutului în vederea susținerii examenelor de admitere la liceele din orașul Craiova. În total, internatul găzduia, în anul 1940, un număr de 122 de elevi²⁰. Acesta număr arată că obiectivul inițial al rezidentului regal Dinu Simian de a crește locurile disponibile în internat la cifra de 200 nu a fost realizat²¹. De asemenea, comparativ, cu anul înființării, numărul cererilor pentru accesul în internat scăzuse considerabil.

Dincolo de datele statistice privind numărul și admiterea elevilor în cadrul institutului rezidențial regal înființat la inițiativa lui Dinu Simian, o problematică care merită analizată o constituie solemnitatea inaugurării instituției respective, eveniment desfășurat după tiparele propagandistice specifice regimului carlist²². Discursurile reprezentanților autorității centrale și locale sunt importante deoarece relevă faptul că, pe lângă necesitatea acordării unui sprijin material elevilor provenind din familiile sărace ale Ținutului Olt, promotorii Institutului au urmărit și formarea tinerilor în direcția solidarității sociale și a fidelității față de rege și țară.

O dovadă a importanței pe care autoritățile carliste o acordau festivităților propagandistice este reprezentată de faptul că la 23 octombrie 1939, a doua zi după inaugurarea internatului rezidențial regal, Dinu Simian trimitea o adresă ministrului Propagandei Naționale, în care îi raporta acestuia, pe scurt, desfășurarea evenimentului respectiv²³, solicitându-i să dispună „să se

¹⁹ „Buletinul Oficial al Ținutului Olt”, Craiova, anul III, nr. 15, 1 august 1940, p. 19.

²⁰ Idem, anul III, nr. 16, 15 august 1940, p. 19.

²¹ S.J.A.N., Dolj, fond Rezidența Regală a Ținutului Olt, Serviciul Administrativ, dosar nr. 48/1939, f. 207.

²² Diana-Mihaela Păunoiu (2013), *op. cit.*, p. 62-73.

²³ Programul solemnității inaugurării Institutului Rezidențial Regal al Ținutului Olt cuprindea următoarele momente: primirea Ministrului Educației Naționale, Petre Andrei; sfeștania oficială a localului săvârșită în prezența reprezentanților autorităților locale și a invitaților, cuvântări ocazionale, vizitarea localurilor internatului și a instituțiilor școlare, dejun oferit oaspeților de către Dinu Simian. După terminarea slujbei religioase, săvârșită de către un sobor de preoți de la Catedrala „Sf. Dumitru” din Craiova, s-a oficiat sfințirea pavilionului național al stolului de străjeri al institutului, etapă urmată apoi de ridicarea pavilionului conform ceremonialului străjeresc

acorde o cât mai largă publicitate acestei solemnități, pentru ca asemenea fapte să se extindă cât mai mult în cuprinsul țării”²⁴.

Ilie Popescu-Teiușan, directorul Școlii Normale de învățători din Craiova, sublinia, în discursul său, ocazionat de solemnitatea inaugurării institutului rezidențial regal, că efectele „experienței social-pedagogice” inițiate la Craiova prin înființarea internatului pentru copii săraci din Ținutul Olt avea să își vadă efectele în timp când elevii internatului vor fi ajuns adulți, cetățeni recunoscători țării și regimului regelui Carol al II-lea pentru sprijinul acordat în vederea finalizării studiilor lor. Elocvent în acest sens este următorul citat:

„Astăzi ei sunt elevi ai acestor școli și îi aveți de față cu chipurile lor de copii, plini de vo[i]e bună și promițători, poate nu îndeajuns de știutori de ce se petrece cu ei, dar deja cu zâmbetul recunoștinței pentru tot ce s-a făcut și se va face pentru ei.

Când vor fi mari își vor aminti de tot: cum au fost luați de acasă, cum au luptat la examene de tot felul, cum au fost îmbrăcați și înzestrați cu tot ce trebuie unui școlar, cum li s-a pregătit cuibul cald al internatului lor, cum, astăzi, s-a adunat în jurul lor atâta lume aleasă, în frunte cu însuși Ministrul Școalelor [Educației Naționale] și Rezydentul Regal al Ținutului [Olt], cum, în sfârșit, trebuie să [se] fi petrecut ceva în țara copilăriei lor de s-au bucurat ei de atâta dragoste și grijă. Până atunci, mai este încă mult”²⁵.

În același sens, primarul municipiului Craiova, generalul C. Vasiliu, căruia rezidentul regal i-a încredințat conducerea institutului nou creat, considera următoarele: „*Vor pricepe copiii aceștia de țară, vor pricepe binecuvântarea solidarității naționale și vor ști să făurească cu dârzenia lor oltenească, un capitol nou de istorie, capitol de strălucire și pildă, demn de învățătura trecutului și, mai ales, demn de încrederea cu care este privit prin ei viitorul*”²⁶, luându-și angajamentul public că va acționa pentru ca noul așezământ de educație a tineretului „să rămână mereu ceea ce gândul care l-a întemeiat l-a sortit: *Focar de râvnă și muncă românească, focar de iubire și credință pentru Neam, Țară și Rege* (subl. n.)”²⁷.

prestabilit (*Ibidem*, dosar nr. 117/1939, f. 84; „Buletinul Oficial al Ținutului Olt”, Craiova, anul II, nr. 22, 1 noiembrie 1939, p. 12). Pentru o analiză detaliată privind importanța ceremonialul străjeresc de ridicare și/sau coborâre a pavilionului în educarea tineretului și a includerii tinerilor în mecanismul propagandistic al regimului carlist, vezi Diana-Mihaela Păunoiu (2013), *op. cit.*, p. 28-37.

²⁴ S.J.A.N., Dolj, fond Rezența Regală a Ținutului Olt, Serviciul Administrativ, dosar nr. 106/1939, f. 11.

²⁵ *Ibidem*, dosar nr. 77/1939, f. 13.

²⁶ *Ibidem*, f. 18.

²⁷ *Ibidem*, f. 19; „Buletinul Oficial al Ținutului Olt”, Craiova, anul II, nr. 23, 15 noiembrie 1939, p. 15.

Sava Simniceanu, inspectorul general al Învățământului din Ținutul Olt, aprecia, în discursul său de la 22 octombrie 1939, că înființarea institutului rezidențial regal reprezenta o manifestare în care se evidenția „solidaritatea de grup” destinată să ajute la creerea „elitei conducătoare” a statului²⁸. Adresându-se direct elevilor, acesta exprima clar ce se aștepta de la ei în schimbul sprijinului acordat: „Pentru voi, iubiți elevi, s-a creat acest internat (...). *Școala vrea să facă din voi nu numai oameni cu minți luminate; vrea ca lecțiile, exemplele și îndemmurile ce vă dă să le aplicați ca să puteți fi de folos societății, țării și Dinastiei pe care să le slujiți cu iubire și devotament* (subl.n.)”²⁹.

Rezidentul regal al Ținutului Olt, Dinu Simian, declara deschis că principalul rol al reprezentantului regelui într-un teritoriu trebuia să fie dezvoltarea și perpetuarea „cultului iubirii de oameni, de Patrie și de Rege”, transpunerea în practică fiind înființarea Institutului Rezidențial de Educație și Învățământ pentru copii săraci din ținut. Adresându-se direct elevilor institutului, le dădea următoare sfaturi:

„Și acum dragi copii, luați aminte.

Va veni o zi când veți fi mari. Veți tresări în fața problemelor vieții și ale științei. (...) Pe deasupra voastră va flutura și în viitor ca și acum o părticică din acea mantie ocrotitoare a Noului Românii, acel gând Înalt al Majestății Sale Regelui Carol al II-lea care m-a trimis aici ca să desăvârșesc o poruncă și să trezesc la viață nouă tot ce este bun și vrednic de susținut.

Sus inimile!

Peste voi și peste colegii voștri ce vor veni după voi să trăiască de-a pururi imaginea Patriei noastre mult iubite, a României înfrățite în gânduri și simțiri.

Trăiască Majestatea Sa Regele Carol al II-lea!

Trăiască și [să] înflorească aceste scumpe odrasle ale Ținutului Olt!”³⁰.

Seria cuvântărilor ocazionate de solemnitatea inaugurării Institutului Rezidențial de Educație și Învățământ pentru copiii săraci din Ținutul Olt (Internatul Rezidenței Regale a Ținutului Olt) a fost încheiată de discursul Ministrului Educației Naționale, Petre Andrei, care vedea în această primă inițiativă din țară un model ce trebuia extins și amplificat în toate ținuturile statului român,

²⁸ S.J.A.N., Dolj, fond Rezidența Regală a Ținutului Olt, Serviciul Administrativ, dosar nr. 77/1939, f. 17.

²⁹ *Ibidem*, f. 17v.

³⁰ *Ibidem*, 23-24.

în vederea unei „vaste opere de selecțiune și de pregătire a elitelor noastre conducătoare de mâine”³¹.

În sensul cultivării Cultului Regelui Carol al II-lea în rândul tineretului, Petre Andrei îi sfătuia pe elevi să nu uite niciodată sprijinul acordat la începutul vieții lor de către reprezentanții puterii în teritoriu: „Voi, mici și dragi copii, care vă bucurați de dragostea și grija celor care v-au smuls din noianul nevoilor de acasă, spre a vă pune în lumină și valoare, deschizându-vă largi perspective de viitor, *să nu uitați că toate aceste minuni se înfiripă, iau ființă din spiritul și dragostea neșărmuită a Majestății Sale Regelui Carol al II-lea pentru țara și pentru poporul Său; și să vă rugați zi și noapte pentru sănătatea și gloria domniei Lui* (subl. n.)”³².

Așadar, în lumina documentelor analizate anterior, se poate afirma că inițiativa rezidentului regal al Ținutului Olt, Dinu Simian, de a înființa un Institut de Educație și Învățământ pentru copii săraci din mediul rural oltenesc s-a înscris în „proiectul de renaștere națională”, instituit de către regele Carol al II-lea, crearea institutului respectiv având un dublu rol.

Pe de o parte, a însemnat un model de transpunere în practică, la nivel local, a principiului solidarismului social și a principiului meritocrației în alegerea elitelor conducătoare ale statului român (în cazul nostru a potențialelor viitoare elite conducătoare), principii care, conform discursului oficial, reprezentau elemente de bază în definirea ideologiei noului regim.

Pe de altă parte, „experiența socio-pedagogică”, inițiată de către Dinu Simian în cadrul Ținutului Olt, avea rolul de a crea, în rândul tineretului, sentimentul de securitate și dreptate socială, de fidelitate față de Țară și de regele Carol al II-lea.

În altă ordine de idei, dincolo de un posibil exces de zel al lui Dinu Simian și al autorităților locale, solemnitatea inaugurării Institutului Rezidențial de Educație și Învățământ pentru copii săraci din Ținutul Olt relevă o parte din mecanismul propagandistic prin care se inocula în rândul publicului larg ideea de dreptate socială, de funcționare a „noului regim”, precum și așteptările pe care le aveau autoritățile centrale de la tânăra generație, de a asigura persistența regimului.

Prăbușirea regimului carlist, la 6 septembrie 1940, a făcut ca efectele pe termen lung ale inițiativei rezidentului regal al Ținutului Olt – formarea tinerilor pentru a deveni cetățeni utili societății și devotați regelui Carol al II-lea și regimului său – să nu fie cele scontate și să-și piardă importanța. Cu toate acestea, analizarea „experienței socio-pedagogice” – înființarea și

³¹ „Buletinul Oficial al Ținutului Olt”, Craiova, anul II, nr. 23, 15 noiembrie 1939, p. 16.

³² *Ibidem*.

inaugurarea Institutului de Învățământ și Educație al copiilor săraci din Ținutul Olt – este relevantă, reprezentând o situație specială, însă cu tendințe de generalizare, care întregeste imaginea de ansamblu a regimului de autoritate monarhică a regelui Carol al II-lea.

BIBLIOGRAPHY:

1. Serviciul Județean Dolj al Arhivelor Naționale (S.J.A.N., Dolj), fond Reședința Regală a Ținutului Olt, Serviciul Administrativ, dosare nr.: 38/1938; 48/1939, 77/1939; 106/1939; 116/1939; 117/1939; 4/1940.
2. S.J.A.N., Olt, fond Prefectura județului Olt, dosar nr. 9/1939.
3. „Asistența Socială. Buletinul Asociației pentru Progresul Asistenței Sociale”, București, anul VII, nr. 2, 1938.
4. „Buletinul Oficial al Ținutului Olt”, Craiova, anul II, nr. 22, 1 noiembrie 1939; Idem, anul II, nr. 23, 15 noiembrie 1939; Idem, anul III, nr. 2, 15 ianuarie 1940; anul III, nr. 15, 1 august 1940.
5. *Constituțiunea Regele Carol II. Promulgată prin Înalt Decret Regal Nr. 1045 din 27 Februarie 1938. Publicată în „Monitorul Oficial” Nr. 48 din 27 Februarie 1938*, Editată exclusiv de „Liga pentru Unitatea Culturală a tuturor Românilor”, f. l., 1938.
6. Georgescu, Vlad, *Istoria românilor. De la origini până în zilele noastre*, Ediția a IV-a și notă asupra ediției de Stelian Neagoe, București, Editura Humanitas, 1996.
7. Momoc, Antonio, *Capcanele politice ale sociologiei interbelice. Școala gustiană între carlism și legionarism*, prefață de Zoltán Rostás, București, Editura Curtea Veche, 2012.
8. Negulescu, Paul, *Principiile fundamentale ale Constituțiunii din 27 februarie 1938*, București, Atelierele Zanet Corlăteanu, 1938.
9. Păunoiu, Diana-Mihaela, *Reședința Regală a Ținutului Olt (1938-1940)*, București, Editura Academiei Române, 2012.
10. Idem, *Sărbătoare și propagandă în timpul regelui Carol al II-lea*, București, Editura Academiei Române, 2013.
11. Popescu-Teiușan, I[lie], *Experiențe școlare în Oltenia în 1939*, în „Vatra. Foia Fundației Regale «Principele Carol» și a Ținutului Olt”, Craiova, anul V, nr. 26-29, decembrie 1939.